

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/309/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2101899960
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2101899960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Beethovenova 26, Trnava, IČO: 00 175 480, zastúpeného advokátom: JUDr. Dušanom Slaninom, Bradlanská 2, Trnava, proti odporcovi: J. H., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXXX/XX, X., o návrhoch navrhovateľa na zaplatenie istiny 29,87 eur, poplatku z omeškania 139,28 eur, poplatku z omeškania 154,68 eur a vzájomných návrhoch odporcu, o odvolaní odporcu proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22. februára 2013, č. k. 12C/22/2001-1031, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým čiastočným rozsudkom určil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi poplatok z omeškania v sume 90,92 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zvyšnú časť návrhov navrhovateľa súd zamietol s tým, že o zostávajúcej časti vzájomných návrhov odporcu bude rozhodnuté v konečnom rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ v konaní vedenom na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12C/22/2001 sa návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 900,- Sk a poplatok z omeškania v sume 4.196,- Sk. Dôvodil, že odporcovi ako nájomcovi 3-izbového bytu družstevného v Trnave, na Hospodárskej ul. 86 vznikol nedoplatok z platenia nižších zálohových úhrad o 154,- Sk v mesiacoch 10. až 12./1998 a 1. až 3./1999 a z nedoplatkového vyúčtovania úhrad za užívanie bytu za r. 1997 v sume 2.698,- Sk tak, že k 30.4.1999 činil 3.622,- Sk, v mesiaci máj 1999 sa nedoplatok preplatkovým vyúčtovaním za r. 1998 v sume 1.379,- Sk znížil na 1.243,- Sk a v júni 2000 sa preplatkovým vyúčtovaním za r. 1999 v sume 1.558,- Sk znížil na 685,- Sk., zníženou mesačnou platbou v septembri 2000 o 215,- Sk sa nedoplatok zvýšil na 900,- Sk, za obdobie od 1.10.1998 do 30.9.2000 odporca dlhuje navrhovateľovi sumu 900,- Sk, poplatok z omeškania v sume 4.196,- Sk. Súd návrhu vyhovel vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podal odporca odpor, uviedol, že mesačné zálohové úhrady za dodávky služieb a ročné vyúčtovanie nákladov za r. 1997 až 1999 za dodávky služieb neboli vypočítané v súlade s platnými právnymi predpismi, čo pravidelne reklamoval. Navrhovateľ uviedol, že odporca celý obsah odporu v pravidelných intervaloch predkladá pri každom vyúčtovaní za príslušné obdobie spochybňuje všetko, čo vykonáva navrhovateľ cituje právne ustanovenia, ktoré nie sú údajne dodržiavané navrhovateľom aj ich porušením vraj poškodzuje odporcu výpočet ako a o koľko však chýba. Písomným podaním zo dňa 31.5.2005 navrhovateľ oznámil súdu, že odporca zo žalovaného nedoplatku uhradil listinu 900,- Sk bez poplatku z omeškania na základe čoho navrhol konanie v časti istiny zastaviť. Istina 900,- Sk bola uhradená v marci 2003 preplatkovým vyúčtovaním za r. 2002. Odporca nesúhlasil so zastavením konania v časti istiny 900,- Sk. Súd prvého stupňa uznesením konanie o zaplatenie 29,87 eur zastavil, odvolací súd však napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že ohľadne istiny 900,- Sk t. j. 27,87 eur sa konanie nezastavuje. Konaním pôvodne vedenom na súde prvého stupňa

pod sp. zn. 12C/94/2003, ktoré bolo uznesením zo dňa 23.2.2005 spojené na spoločné konanie s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/22/2001 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť mu 4.660,- Sk t. j. 154,68 eur titulom poplatku z omeškania za obdobie od 1.10.2000 do 31.3.2003. V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 18C/342/2001, ktoré bolo takisto spojené na spoločné konanie s touto vecou sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi v konaní 12C/22/2001 v postavení navrhovateľa namontovať meradlá a zaplata 25.755,36,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 4.9.2001 do zaplata a 11.486,58,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 4.9.2001 do zaplata. Okrem toho sa domáhal uloženia povinnosti stornovať všetky vyčíslené poplatky z omeškania, namontovania meradiel. Toto konanie bolo právoplatne skončené. Odporca v konaní stále podával buď nové návrhy alebo vzájomné návrhy rozširoval a zužoval ich, niektoré jeho návrhy a vzájomné návrhy boli právoplatnými uzneseniami súdu odmietnuté, v niektorých častiach bolo konanie o nich zastavené resp. nebola pripustená zmena vzájomného návrhu. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 13.12.2011 č. k. 12C/22/2001-778 bola pripustená zmena petitu vzájomného návrhu odporcu. Týmto uznesením bol ustálený celkový vzájomný návrh odporcu vo všetkých jeho častiach. Právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 13.3.2012 súd čiastočne zastavil konanie proti návrhu odporcu v časti, v ktorej sa domáhal zaplata sumy 225,72 eur s úrokom z omeškania následne ďalšími dvoma uzneseniami súd pripustil zmenu vzájomného návrhu odporcu a v časti navrhovanú zmenu nepripustil. Súd vykonal dokazovanie výsluchmi účastníkov, písomnými podaniami oboch účastníkov, listinnými dôkazmi, pripojenými spismi Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/108/2003, 19C/52/2001, 22C/22/1994. Z navrhovateľom predloženého stavu konta odporcu zo dňa 23.10.2000 prepisov mesačných zálohových úhrad za užívanie bytu a z vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za r. 1997 až 1999 a r. 2002 vyplýva, že v období od októbra 1998 do marca 1999 vznikol nedoplatok na zálohových platbách v sume 924,- Sk, keď už predtým mal z nedoplatkového vyúčtovania zálohových úhrad za r. 1997 nedoplatok v sume 2.698,- Sk, od apríla do decembra 1999 uhradil odporca zálohové platby v predpísanej výške, takže k 30.4.1999 činil nedoplatok 3.622,- Sk, v mesiaci máj 1999 sa nedoplatok preplatkovým vyúčtovaním za r. 1998 v sume 1.379 znížil na 2.243,- Sk a v júni 2.000,- Sk a preplatkovým vyúčtovaním za r. 1999 v sume 1.558 znížil na 685,- Sk, o 215,- Sk zníženou mesačnou platbou v septembri 2000 sa nedoplatok zvýšil na 900,- Sk. Z vyúčtovania zálohových úhrad za užívanie bytu za r. 2002 vyplýva, že bolo preplatkové v sume 4.234,- Sk. Podľa pripojeného rukou písaného textu nedoplatok 900,- Sk v máji 2003 bol uhradený i z preplatkového vyúčtovania za r. 2002. Z navrhovateľom predložených výpočtov poplatkov z omeškania zo dňa 23.10.2000 a 11.5.2001 vyplýva, že odporca mal za obdobie od októbra 1998 do r. 2000 poplatok z omeškania v celkovej sume 4.196,- Sk. Z navrhovateľom predložených výpočtov poplatkov z omeškania zo dňa 31.3.2003 vyplýva, že z nedoplatku, ktorý odporca neuhradil boli navrhovateľom odporcovi účtované poplatky z omeškania do 31.12.2003 v sume 4.660,- Sk. Na pojednávaní dňa 27.2.2012 súd uviedol účastníkom, že zostalo sporným ročné vyúčtovanie v r. 1998 a 1999 v časti studenej vody, teplej vody, tepla, spoločnej elektriny, smeti. Odporca uviedol, že nemá záujem na predražení sporu vypracovaním znaleckých posudkov. Súd uznesením nariadil v predmetnej veci znalecké dokazovanie znalcom Ing. Bartišekom, ktorému uložil v bod. 1 a 2 skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za r. 1998 a 1999. Odporca v podaní zo dňa 30.6.2012 upresnil, že netrvá na vznesených námietkach voči správnosti vyúčtovania za r. 1998 a 1999. Následne súd zrušil uznesenie o ustanovení znalca. Navrhovateľ na záver zhrnul, že návrhom zo dňa 12.12.2000 bola preukázaná žalovaná istina 29,87 eur. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 696, § 697 O.z., podľa § 120 ods. 1 O.s.p., § 154 ods. 1 O.s.p. a § 517 ods. 1, 2 O.z. Námietky odporcu voči navrhovateľom uplatnenej pohľadávke v časti o istine 29,87 eur sa dajú zhrnúť tak, že vyčíta navrhovateľovi neustále porušovanie všetkých platných právnych predpisov. V predpisoch mesačných zálohových úhrad navrhovateľ nesprávne uvádzal štyri osoby, keď v byte v rozhodnom období bývali tri osoby. V predpisoch nebola dodržiavaná zákonom a stanovami určená 1/12 skutočných nákladov z vyúčtovania predchádzajúceho roku. Súd sa najskôr zaoberal dôvodnosťou návrhu v časti o istine 29,87 eur, kde mal za preukázané, že odporca ako nájomca bytu neplatil v rozhodnom období 10/98 až 3/99 zálohové úhrady za plnenia poskytované s užívaním družstevného bytu v takej výške, ako mu bolo určené podľa predpisov mesačných záloh. Zálohové platby platil v nižšej sume. Výšku nedoplatku odporcu nenamietal, namietal však oprávnenosť nároku. Výška mesačných záloh sa určuje dohodou, ak sa dohoda nedosiahne, tak úhradu určí predstavenstvo družstva (R34/1983). Toto právo navrhovateľa vyplýva tak zo zákona ako aj zo stanov bytového družstva. Odporca namietal spôsob výpočtu z výšky úhrady, ktorej určenie však nemôže byť preskúmané súdom (R7/1967). V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi vznikol záväzkovo-právny nájomný vzťah a tým, že odporca platil zálohové úhrady v nižšej sume vznikol mu za každý mesiac v rozhodnom období

nedoplatok v sume 154,- Sk, ďalej z vyúčtovania úhrada nákladov za užívanie bytu za r. 1997 mu vznikol nedoplatok v sume 2.698,- Sk, takže dlžil navrhovateľovi 3.622,- Sk a to až do 30.4.1999, keď v mesiaci máj 1999 sa nedoplatok preplatkovým vyúčtovaním za r. 1998 znížil na 2.243,- Sk, v júni 2000 sa preplatkovým vyúčtovaním za r. 1999 znížil na 685,- Sk, zníženou mesačnou platbou v septembri 2000 o 215,- Sk sa nedoplatok zvýšil na 900,- Sk, takže za sporné obdobie dlhoval odporca navrhovateľovi 900,- Sk t. j. 29,87 eur. Vychádzajúc z názoru vysloveného NS SR v rozsudku č. 4CdO/83/2006 sa navrhovateľ v tomto konaní nemohol úspešne domáhať zaplataenia nedoplatku na zálohových platbách s užívaním bytu za obdobie 10/1998 až 03/1999 v sume 924,- Sk, keď tento sa už v čase podania návrhu stal predmetom ročných vyúčtovaní za r. 1998 a 1999. Aj podľa ďalšieho rozhodnutia NS SR č. k. 4CdO/140/02 nájomca nie je v omeškaní s úhradou za plnenia spojené s užívaním bytu pred vykonaním vyúčtovania. Vtedy totiž táto úhrada ešte nie je splatná a preto prenajímateľovi nevzniká nárok na poplatok z omeškania. V čase podania návrhu navrhovateľovi mohol vzniknúť nárok na zaplataenie nedoplatku na úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu z ročného zúčtovania. Takýto nárok si však navrhovateľ ohľadom sumy 924,- Sk a 215,- Sk neuplatnil. Návrh v priebehu konania nezmenil. Preto ohľadom týchto súm súd považoval nárok za nedôvodne uplatnený a keďže vo zvyšku istiny si navrhovateľ nárok uplatnil ako nárok z ročných zúčtovaní preto aj v tejto časti nárok nebol navrhovateľom uplatnený dôvodne. Na základe uvedeného súd posúdil nárok navrhovateľa v časti o zaplataenie 29,87 eur ako nedôvodný a zamietol ho. Následne súd pristúpil k posúdeniu akcesorického príslušenstva. V prípade, ak nájomca včas neplatí preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu navrhovateľ by mal nárok na úrok z omeškania podľa § 517 O.z, tento si však neuplatňoval. Nájomca nie je v omeškaní s úhradou pred vykonaním vyúčtovania týchto platieb, pred vyúčtovaním táto úhrada totiž nie je ešte splatná a prenajímateľovi vzniká nárok na poplatok z omeškania podľa § 697 O.z. Za súladné so zákonom súd považoval iba účtovanie poplatkov z omeškania 2,5 ‰ za každý deň z omeškania z nedoplatku zročného vyúčtovania za r. 97 t. j. zo sumy 2.689,- Sk, za obdobie od 1.10.1998 do 30.4.1999 a zo sumy 1.319,- Sk od 1.5.1999 do 31.5.2000 výsledkom takéhoto účtovania poplatkov z omeškania je suma 90,92 eur, preto súd v tejto časti poplatkov z omeškania a návrhu vyhovel a vo zvyšku návrh zamietol. V časti zaplataenia poplatku z omeškania 154,68 eur pôvodne 4.660,- Sk rovnako platí to, čo je uvedené v predchádzajúcej časti, preto pokiaľ ku dňu 1.10.2000 neexistoval žiadny nedoplatok odporcu vyplývajúci z ročných zúčtovaní za r. 1997 až 1999 potom tu nebol právny dôvod pre účtovanie poplatku z omeškania z istiny 900,- Sk a zostalo posúdiť, či tu bol právny nárok na účtovanie poplatkov z omeškania zo sumy 1.907,- Sk od 1.10.2000 do jej zaplataenia. Z pripojeného rozsudku č. k. 22C/22/1994-224 v spojení s rozsudkom KS v Trnave, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.3.1999 súd zistil, že istina bola navrhovateľovi priznaná titulom nedoplatku na zálohových platbách a nie zročných zúčtovaní nájomca tak nie je v omeškaní s úhradou za plnenia spojené s užívaním bytu pred vykonaním vyúčtovania. Preto v časti o zaplataenie poplatku z omeškania 154,68 eur návrh nie je dôvodný a súd ho zamietol. V predmetnej veci súd považoval za účelné rozhodnúť v súlade s § 152 ods. 2 O.s.p. najprv o návrhoch navrhovateľa až v konečnom rozsudku o vzájomnom návrhu odporcu s poukazom na skutočnosť, že voči dvom posledným rozhodnutiam o pripustení zmeny vzájomného návrhu podal odporca odvolania a to aj napriek poučeniu, že odvolanie nie je prípustné. Na základe uvedeného bol vydaný v predmetnej veci čiastočný rozsudok s tým, že v zostávajúcej časti predmetu konania o vzájomných návrhoch odporcu a trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa zákonom určenej lehote podal odvolanie odporca. Uviedol, že súd prvého stupňa vo veci nespravodlivo rozhodol, robí zbytočné súdne prietahy a neefektívne koná. V celom komplexe veci zastrašoval ho tým, že mu vyruboval vysoké zálohové platby na znalecké dokazovanie, aj keď znalecké dokazovanie nebolo potrebné. Napr. na odhadnuté výpočtové jednotky k čomu súdu doložil príslušné doklady, následkom čoho pre nedostatok financií bol súdom donútený zobrať svoje protinávry späť. V priebehu konania sa postupne dozvedel o protiprávnosti účtovania navrhovateľom za dodávané služby, protiprávnom započítavaní protiprávných pohľadávok na konte úhrad s príslušnými preplatkami zročného vyúčtovania. Keď sa konkrétne dozvedel o spôsobovaných škodách navrhovateľom, nesprávnym účtovaním nákladov uplatňoval po tomto svoje oprávnené vzájomné návrhy a nové návrhy, ktoré mu súd neumožňoval uplatniť v celom rozsahu z dôvodu ich zamietnutia. Nakoniec mu bolo aj zamietnuté oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd nespravodlivo vo veci rozhodol aj z dôvodu, že v rozhodnutí v zostávajúcej časti vzájomných návrhov odporcu bude rozhodnuté v konečnom rozsudku, čo je neefektívne, keď od podania prvého vzájomného návrhu zo dňa 9.7.2002 uplynula lehota takmer 11-rokov a súd do dnešného dňa nerozhodol, pričom jeho prvý vzájomný návrh neovplyvňovali, nemenili ani nedopĺňovali jeho podávané ďalšie vzájomné návrhy. Súd sa v dostatočnej miere nezaoberal jeho podaniami, pri ktorých sa odvolával na príslušné

doložené dokumenty zákonné ustanovenia iba mu neumožňoval uplatnenie jeho zákonných práv. nespravodlivo rozhodol o povinnosti navrhovateľovi zaplatiť poplatok z omeškania v sume 90,92 eur najmä v tom, že sumy vyčíslené ako nedoplatok 2.698,- Sk, 1.319,- Sk sú nesprávne vyčíslené vo vyúčtovaní zálohových úhrad. Tieto sumy boli vyčíslené firmou ISTA, ktorá robila vyúčtovanie na základe odhadnutých spotrebných jednotiek a neprimerane vysokých korekčných koeficientov. Povinnosťou navrhovateľa bolo vyčíslenie preplatky im zaplatiť, okrem toho nesprávne boli účtované v mesačných predpisoch náklady za štyri osoby z toho dôvodu, že v byte bývali iba tri osoby. Navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi poplatok z omeškania 90,92 eur.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu v časti vyhovenia návrhu i v zamietajúcej časti nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v tejto napadnutej časti vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12C/22/2001 je rozhodnutie o návrhu navrhovateľa o zaplatenie istiny 29,87 eur (pôvodne 900,- Sk), poplatku z omeškania 139,28 eur (pôvodne 4.196,- Sk) a poplatku z omeškania 154,68 eur (pôvodne 4.660,- Sk) a vzájomné návrhy odporcu.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým čiastočne rozhodol o určení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi poplatok z omeškania v sume 90,92 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo alebo v hodnotení dôkazov príp. poznatkov vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až 135 O.s.p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistení skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce správne určenú nesprávne vyložil príp. ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa v časti, v ktorej mu bolo vyhovené je dôvodný. Odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 O.s.p. v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie akcesorického príslušenstva a poplatku z omeškania, keď za súladné so zákonom právne považoval účtovanie poplatkov z omeškania 2,5 ‰ za každý deň omeškania z nedoplatku ročného vyúčtovania za r. 1997 t. j. zo sumy 2.698,- Sk za obdobie od 1.10.1998 do 30.4.1999, zo sumy 1.319,- Sk od 1.5.1999 do 31.5.2000, pričom výsledkom takéhoto účtovania poplatkov z omeškania je suma 90,92 eur. Odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktorými by sa súd prvého stupňa nebol zaoberal a ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd čiastočný rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku.

Uvedený rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.